

Arrest

nr. 200 633 van 2 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 28 november 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat J. HARDY en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.L. (eerste verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Cërrik (district Elbasan, prefectuur Elbasan, Albanië) en bent u in het bezit van het Albanese staatsburgerschap. U bent officieel gehuwd met H.B. (...) (O.V. X). Op 5 april 2013 vroeg u voor het eerst asiel aan in België. U verklaarde dat, toen Albanië in 1997 op de rand van een burgeroorlog balanceerde, u, als lid van de socialistische partij (SP), secretaris was van de gemeente Cërrik. Op 23 mei 1997 voerde de Revolutionaire Garde (leger) een operatie binnen de gemeente uit. De gardisten werden echter in een hinderlaag gelokt, met zes doden en zestien gewonden, onder wie A.K. (...), tot gevolg. In de Albanese media werd u als één van de

organisatoren van het bloedbad aangeduid. Door de onrusten van 1997 viel de toen aan de macht zijnde regering, bestaande uit de Democratische Partij (DP) onder leiding van Sali Berisha, die beloofde wraak te zullen nemen op de organisatoren van het bloedbad van Cërrik. Sinds de daaropvolgende verkiezingen tot 2005 had u geen problemen, aangezien de SP, de partij waarvoor u actief was, aan de macht was. In 2006 werd echter, vermoedelijk naar aanleiding van de feiten van 1997, brand gesticht bij het café dat u runde. Uw hierna ingediende klacht bleek tevergeefs: de politie voerde immers geen onderzoek naar uw klacht. In 2007 werd u gearresteerd door de Albanese autoriteiten, die een onderzoek en later een rechtszaak startten naar de feiten van 23 mei 1997. U werd in de gevangenis geplaatst. Tijdens uw detentie zei een politieman u dat de mensen uit de bergen het bloed niet gemakkelijk vergeven. U werd in eerste aanleg op 20 december 2011 schuldig geacht aan het bloedbad van mei 1997 en veroordeeld tot 22 jaar gevangenisstraf. In beroep werd u evenwel vrijgesproken en op 4 juni 2012 in vrijheid gesteld. Het parket ging op zijn beurt hiertegen bij het Hooggerechtshof in cassatieberoep. Deze zaak liep ten tijde van uw eerste asielaanvraag nog steeds. Na een ontploffing bij uw café op 7 maart 2013 die slechts na lang aandringen door de politie werd onderzocht voelde u zich niet meer veilig en besloot u met uw echtgenote en uw zoon P.B. (...) (O.V. X) het land te verlaten. Bij een terugkeer naar Albanië vreesde u A.K. (...) (die onder Berisha promotie gemaakt had en onderdirecteur van de politie was geworden) en diens trawanten die deel uitmaken van de criminele structuren van de Albanese staat. Daarnaast vreesde u de (bloed)wraak van de families van de slachtoffers van 23 mei 1997 omdat u als hoofdverdachte van die gebeurtenissen werd beschouwd. In het kader van uw eerste asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, omdat er aan de door u aangehaalde vrees voor bloedwraak geen enkel geloof kon worden gehecht, omdat u niet aannemelijk gemaakt had dat er voor u in geval van veiligheidsproblemen geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië beschikbaar waren en omdat u niet aannemelijk gemaakt had naar aanleiding van de beschuldigingen aan uw adres in verband met de feiten van 23 mei 1997 die aanleiding gaven tot juridische procedures tegen u slachtoffer te zijn geworden van een persoonsgerichte en politieke vervolging. Deze weigeringsbeslissing werd integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U keerde niet terug naar Albanië. Op 16 december 2015 vroeg u een tweede maal asiel aan. U herhaalde uw vrees voor bloedwraak. U voegde hieraan toe dat het Hooggerechtshof uw vrijspraak in beroep in december 2015 had vernietigd en dat uw zoon E. (...) in Albanië een dreig-sms had ontvangen. De politie voerde een onderzoek hiernaar. U stelde dat A.K. (...) en B.B. (...) (die tegen u had getuigd tijdens de rechtszaak en die beweert zich niet veilig te voelen aangezien hij als getuige niet beschermd werd na uw vrijlating op 4 juni 2012) u beschuldigden verantwoordelijk te zijn voor de feiten van 23 mei 1997 en aldus een hand hadden in de vernietiging van uw vrijspraak. Op 4 februari 2016 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Er werd vastgesteld dat u uw tweede asielaanvraag integraal steunde op de motieven die u tijdens uw eerste asielaanvraag reeds had aangehaald en dat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans op de toekenning van een beschermingsstatuut aanzienlijk vergroten. U slaagde er immers niet in het eerdere gebrek aan geloofwaardigheid m.b.t. uw vrees voor (bloed)wraak, zoals vastgesteld in uw eerste asielprocedure, te herstellen. Daarnaast bleek uit niets dat de politiek de rechtsgang omtrent de feiten van 23 mei 1997 tegen u zou (kunnen) beïnvloeden en dat u aldus in Albanië geen eerlijke rechtsgang zou worden aangeboden. Tot slot herhaalde het Commissariaat-generaal haar vaststellingen inzake de beschikbare beschermingsmogelijkheden in uw land in geval van veiligheidsproblemen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp op 25 mei 2016 het door u ingestelde beroep tegen deze beslissing. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 14 juli 2016 verworpen door de Raad van State. U keerde niet terug naar Albanië en op 13 januari 2017 vroeg u een derde maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten. De weigeringsbeslissing die het Commissariaat-generaal op 22 februari 2017 nam, werd op 27 juli 2017 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd. Als gevolg hiervan werd uw derde asielaanvraag opnieuw onderzocht door het Commissariaat-generaal. U blijft zich beroepen op dezelfde asielmotieven, met name uw vrees voor bloedwraak en het feit dat u bij terugkeer naar Albanië onmiddellijk gearresteerd zal worden. Het Hof van Beroep bevestigde op 22 december 2016 immers uw initiële veroordeling door de Rechtbank van Eerste Aanleg waarbij u schuldig werd bevonden en tot een celstraf van 22 jaar werd veroordeeld. Samen met uw advocaat heeft u bij het Hooggerechtshof een verzoek tot herziening hiervan ingediend. De procedure is nog hangende. U verklaarde tevens dat politieagenten op 23 december 2016 reeds waren langs geweest bij uw ouderlijk huis in Cërrik om u te arresteren. U verduidelijkte dat u enkele dagen nadat uw vrijspraak door het Hooggerechtshof was vernietigd, u hiervan op de hoogte werd gebracht waarop u een advocaat onder de arm nam om uw belangen te verdedigen voor het Hof van Beroep. Net zoals bij uw vorige asielaanvragen verwees u naar A.K. (...), een vertrouweling van Sali Berisha, en B.B. (...), een medewerker van het Ministerie van Justitie die een hand zouden hebben in uw veroordeling. Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u de volgende

documenten neer: een kopie van een samenvatting van het vonnis van het Hof van Beroep d.d. 22 december 2016 waarin beslist wordt dat het vonnis van 20 december 2011 stand houdt; het originele bevel van het Parket van Tirana d.d. 22 december 2016 om ten gevolge van de uitspraak van het Hof van Beroep d.d. 22 december 2016 het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg d.d. 20 december 2011 uit te voeren; een krantenartikel uit de krant 'Koha Jone' gedateerd op 24 december 2016 betreffende de feiten van 1997 en de recente evoluties in deze zaak; en de enveloppe waarmee u deze documenten uit Albanië ontving. Na uw gehoor maakte u het cassatievonnis d.d. 9 december 2015 en het vonnis van het Hof van Beroep d.d. 22 december 2016 over.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat ook na een herevaluatie van uw derde asielaanvraag blijkt dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag integraal steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen heeft uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er aan de door u aangehaalde vrees voor bloedwraak geen enkel geloof kon worden gehecht, omdat u niet aannemelijk gemaakt had dat er voor u in geval van veiligheidsproblemen geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië beschikbaar waren en omdat u niet aannemelijk gemaakt had naar aanleiding van de beschuldigingen aan uw adres in verband met de feiten van 23 mei 1997 die aanleiding gaven tot juridische procedures tegen u slachtoffer te zijn geworden van een persoonsgerichte en politieke vervolging. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Uw tweede asielaanvraag d.d. 16 december 2015 werd door het Commissariaat-generaal niet in overweging genomen. U had immers geen elementen aangebracht die een ander licht konden werpen op het eerder vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid m.b.t. uw vrees voor (bloed)wraak. Daarnaast bleek uit niets dat de politiek de rechtsgang omtrent de feiten van 23 mei 1997 tegen u zou (kunnen) beïnvloeden en dat u aldus in Albanië geen eerlijke rechtsgang zou worden aangeboden. Tot slot herhaalde het Commissariaat-generaal haar vaststellingen inzake de beschikbare beschermingsmogelijkheden in uw land in geval van veiligheidsproblemen. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 25 mei 2016 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. De Raad hernam de conclusies van het Commissariaat-generaal en stelde bijkomend expliciet dat uit niets blijkt dat indien u door het Hof van Beroep (onterecht) schuldig zou worden bevonden er voor u geen beroepsmogelijkheden zouden bestaan.

U brengt in het kader van uw huidige asielaanvraag, waarin u aangeeft uiteindelijk op 22 december 2016 (onterecht) te zijn veroordeeld, geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de vroegere appreciatie van uw asielerzoek. Gevraagd om concreet aan te tonen hoe uit de vernietiging van uw vrijspraak door het Hooggerechtshof en uit de uiteindelijke veroordeling van 22 december 2016 (waarvan u uiteindelijk ook de vonnissen overmaakte aan het Commissariaat-generaal) objectief kan vastgesteld worden dat u onterecht en ten gevolge van politieke druk bent veroordeeld, bracht u immers geen concrete, objectieve elementen aan (CGVS, p.6-7). U weerlegde de uitspraken van de rechters louter aan de hand van uw eigen verklaringen (CGVS, p.6-7). Dat u eerder was vrijgesproken kan evenmin weerhouden worden als dergelijk objectief element. Uitspraken van rechters gebeuren immers op basis van de informatie die op het moment van de uitspraak beschikbaar is. Niets sluit uit dat politieel en gerechtelijk onderzoek nadien andere/bijkomende relevante informatie aan het licht heeft gebracht die nopen tot andere conclusies.

Bovendien blijkt, zoals ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opmerkte in haar arrest d.d. 25 mei 2016, uit niets dat u, indien u meent dat deze veroordeling onterecht is of indien u meent dat u onrecht werd aangedaan omdat u nog geen volledig vonnis heeft verkregen van de uitspraak van het Hof van Beroep op 22 december 2016 (u verkreeg immers louter een samenvatting), geen toegang heeft tot de beschikbare beroepsmogelijkheden. Zo diende u samen met uw advocaat ondertussen bij het Hooggerechtshof een verzoek tot herziening in. Deze procedure is nog hangende (CGVS, p.6). Verder moet opgemerkt worden dat u tijdens de rechtszaak voor het Hooggerechtshof waarbij uiteindelijk uw vrijspraak werd vernietigd geen eigen advocaat had aangesteld. Uw verklaring geen vertrouwen te hebben in advocaten, kan, gelet op de vaststelling dat u eerder was vrijgesproken in een zaak waarbij u wel een advocaat had aangesteld, niet overtuigen (CGVS, p.3-4). Tot slot moet opgemerkt worden dat u nooit de wraking van een rechter heeft ingeroepen. Uw bewering dat dergelijke wraking niet kan aangevraagd worden, wordt niet ondersteund door informatie (CGVS, p.8). Integendeel, de strafprocedurewet laat dergelijke wraking wel toe.

Wat betreft de opmerking in uw verzoekschrift dat werd opgesteld naar aanleiding van de eerdere niet in overwegingname van uw derde asielaanvraag, dat de veroordeling d.d. 22 december 2016 er is gekomen na het verstrijken van een redelijke termijn (de betwiste feiten dateren immers van mei 1997; CGVS, p.8), dient opgemerkt te worden dat u pas in 2007 werd gearresteerd en dat uw eerste

veroordeling dateert van 20 december 2011. Dat een rechtszaak nadien nog jaren aansleept ten gevolge van diverse beroepsprocedures kan geenszins beschouwd worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de gevreesde bloedwraak moet vastgesteld worden dat deze reeds eerder bedrieglijk werd bevonden en dat u actueel geen elementen heeft aangehaald om de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent te herstellen.

Uw documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw ingediende gerechtelijke stukken staven dat uw vrijspraak werd vernietigd en dat u op 22 december 2016 uiteindelijk werd veroordeeld, maar zij doen geen afbreuk aan de vaststelling dat uit niets blijkt dat u in Albanië geen eerlijke rechtsgang werd/zal worden geboden en dat de politiek de rechtsgang tegen u heeft beïnvloed/zou (kunnen) beïnvloeden. Het krantenartikel uit de krant 'Koha Jone' d.d. 24 december 2016 betreffende de feiten van 1997 en de recente evoluties in uw zaak, doet evenmin afbreuk aan de essentie van de eerdere beoordelingen, daar het louter de recente uitspraak van het Hof van Beroep staft. De enveloppe is niet van die aard relevante uitspraken aangaande uw mogelijkheden tot een eerlijke rechtsgang te doen.

Aldus heeft u wederom niet aangetoond dat het zich beroepen op internationale bescherming de enige voor u overgebleven mogelijkheid was en er aldus wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de asielzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van de asielaanvragen (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de asielzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.

U brengt echter geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van B.P. (tweede verzoeker), zijnde de zoon van verzoeker, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van verzoeker integraal over daar tweede verzoeker wat zijn asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door zijn vader.

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekers beroepen zich in een enig middel op een "appreciatiefout" en op de schending van artikelen 48/3 tot 48/7 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoekers gaan vooreerst in op de strafrechtelijke zaak ten aanzien van eerste verzoeker. Zij betogen: "Het CGVS betwist de verzoekers' betrokkenheid in een strafzaak en de authenticiteit van de voorgelegde documenten niet.

Het CGVS is echter van mening dat de verzoeker een eerlijke rechtsgang heeft en zal genieten ten aanzien van zijn beweerde verantwoordelijkheid voor de bloedwraak van 1997.

De verzoeker wenst de aandacht van Uw Raad te vestigen op het feit dat hij, ongeveer 20 jaar na de gebeurtenissen, opnieuw werd veroordeeld. Daarom benadrukt hij dat zijn veroordeling komt na het

verstreken van een heel lange termijn die als onredelijk moet worden beschouwd. Dit is al van aarde om zich verder af te vragen hoe eerlijk deze procedure kan zijn.

Op basis van eenzelfde strafdossier, werd de verzoeker onschuldig verklaard, en dan (weer) veroordeeld.

In dit verband vindt het CGVS dat "uitspraken van rechters gebeuren immers op basis van de informatie die op het moment van de uitspraak beschikbaar is. Niets sluit uit dat politieel en gerechtelijk onderzoek nadien andere/ bijkomende relevante informatie aan het licht heeft gebracht die nopen tot andere conclusies." zonder dat zulke besluiten op enige informatie bevat in het administratief dossier rust. Deze stellingen zijn loutere veronderstellingen die op geen concrete gegevens steunen.

Integendeel, uit een aandachtige lezing van het vonnis van 22.12.2016 blijkt dat het Hof van Beroep slechts heeft beoordeeld op basis van de elementen die in 2012 al kenbaar waren (zie Infra).

Al die elementen, die samen dienen te worden overwogen, doen ernstige twijfels rijzen omtrent de eerlijkheid in de behandeling van deze, zeer politieke, (straf)zaak.

Tensminste moeten deze elementen ertoe leiden zeer voorzichtig te zijn in de beoordeling van verzoekers' aanvraag tot internationale bescherming, wat het CGVS niet is geweest in huidig geval.

Uw Raad kan geenszins de besluiten van het CGVS bevestigen. Zij rusten uiteraard op twee stellingen rust die onjuist zijn en die niet met alle pertinente elementen rekening houden."

Vervolgens gaan verzoekers in op de beroepsmogelijkheden in hoofde van eerste verzoeker. Zij vertogen:

"Dat er beroepsmogelijkheden zijn die de rechtsonderhorigen zelf — of samen met een advocaat — kunnen instellen en dat de strafprocedurewet de wraking van een rechter toelaat verhullen geenszins het feit dat er in Albanië enorm corruptiepraktijken te betreuren zijn binnen het rechtsapparaat.

De algemene informatie bevat in het administratief dossier (COI Focus — Beschermingsmogelijkheden van 4 juli 2014, stuk 3, pg. 8) was in dit verband al zeer zorgwekkend :

(...)

Hieromtrent dient benadrukt te worden dat het CGVS al heeft beoordeeld dat fraude en corruptie in Albanië gangbaar is (o.a. in verband met het verkrijgen van documenten of in verband met het machtsmisbruik waarvan Meneer Kulicaj wordt beschuldigd).

De Europese Commissie heeft in de EU Progress Report op 10.11.2015 vastgesteld dat :

(...)

De Albanian Corruption Report van augustus 2016 of de GAN Business Anti-Corruption Portai komt tot dezelfde conclusie :

(...)

De Transparency International rapport van 10 november 2016 getiteld "Fighting corruption is failing in EU accession countries in the western balkans and turkey" bevestigt dat de juridische apparaat politieke beïnvloeding en inmenging kent (stuk 4, pg. 16):

(...)

De Groupe d'Etats contre la corruption (GRECO) heeft in 2014 het weinig vertrouwen ten aanzien van de rechterlijke orde uitgelegd aan de hand van het gebreke aan transparantie in de benoemingsproces van de rechters die het Hooggerechtshof samenstellen en het beperkte toegang van de rechtsonderhorigen om een tuchtprocedure tegen een rechter in te stellen :

(...)

Daarom had GRECO ten aanzien van de Hooggerechtshof aangeraden dat:

(...)

In 2016, had Albanië deze aanbevelingen maar op partiële wijze uitgevoerd:

(...)

Uit deze informatie blijkt dus dat het Hooggerechtshof — die in 2015 de verzoekers' vrijspraak uitgesproken door het Hof van beroep heeft vernietigd — de kenmerken niet aantoot voor volle impartialiteit ten aanzien van de politieke macht.

De beoordeling dat de verzoeker over een eerlijke rechtsgang kan genieten in Albanië en dat er geen politieke inmenging zich zal voordoen rust dus op een partiële lezing van beschikbare informatie met betrekking tot de rechtsapparaat in Albanië. Verwerende partij is niet zorgvuldig tewerk gegaan.

Dit is des te meer het geval aangezien de verzoeker zijn voornaamste tegenstanders heeft aangeduid en dit zijn, onder anderen:

Meneer Sali Berisha (volkvertegenwoordiger ; voormalig president en ministerpresident);

Meneer Bujur Nishani (voormalige president van Albanië);

Meneer Agron Kulicaj (voormalig onderdirecteur van de politie).

Deze personen zijn zeer invloedrijke politieke figuren, zelfs als ze geen officiële functies meer uitoefenen.

De verzoeker heeft in het kader van vorige asielaanvragen ook verschillende elementen naar voor gebracht, om aan te tonen dat hij door deze personen in publiek (en meermaals) schuldig werd verklaard.

Meneer Agron Kulicaj werd officieel beschuldigd tot machtsmisbruik. Tot nu toe slaagt hij nochtans in om een strafrechtelijke veroordeling te vermijden door het feit dat hij invloedrijk is. Zijn vriendelijke contacten met de procureur inzake zware criminaliteit worden trouwens bevestigd door het CGVS. Over het verloop van het strafrechtelijk onderzoek waarin hij betrokken is is weinig informatie beschikbaar. Tot op heden is hij ongestraft. Uit een recent artikel dat verzoekers in het kader van de vorige asielpcedure gevoegd hebben, blijkt dat Agron Kulicaj verregaande connecties heeft :

(...)

De kans dat deze man de strafrechtelijke zaak kan beïnvloeden waarin de verzoeker betrokken is, is groot. Hij heeft trouwens al uitgelegd waarom hij dit doet.

Ten overvloede wijzen verzoekers erop dat het onbegrijpelijk is dat het CGVS zulke positieve houding tegenover de Albanese rechtssysteem handhaaft waar er vandaag, door de leden van de regering, twijfels worden geuit ten aanzien van de onpartijdigheid van het Spaanse rechtstelsel, die lid is van de Europese Unie (Zie, inter alia, de verklaringen van de Minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon die stellen dat de internationale gemeenschap in elk geval "een oogje in het zeil moet houden" om te verzekeren dat Puigdemont en de andere aangeklaagde ministers "een correct proces" krijgen. "Je hebt het Spaans recht, maar ook het internationaal recht, het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en al die dingen. En die staan boven het recht van een lidstaat.", www.nieuws.vtm.be. stuk 7)."

Omtrent de wrakingsprocedure, voeren verzoekers aan:

"Het CGVS wijst erop dat de strafprocedurewet de wraking van een rechter toelaat maar onderzoekt geen eens of deze mogelijkheid in het praktijk ook effectief gebruikt wordt door de albanese rechtsonderhorigen. Dit is nochtans van fundamenteel belang vooraleer te besluiten dat de verzoeker de wraking van een rechter zou moeten inroepen om een eerlijke rechtsgang te kunnen waarborgen.

Door geen elementen naar voren te brengen die de effectiviteit van de procedure bewijst heeft het CGVS de bestreden beslissingen niet dienstig gemotiveerd. In ieder geval, en zelfs indien de wraking van een betrokken rechter zou plaatsvinden, is het geen eens een garantie dat de rechtsgang de kenmerken van eerlijkheid zou vertonen. Zoals eerder uitgelegd in deze verzoekschrift zijn de verzoekers' tegenstanders invloedrijke personen die, zoals het algemeen bekend is voor Agron Kulicaj, zich schuldig maken aan machtsmisbruik en makkelijk de touwtjes kunnen trekken in een rechtszaak. Door deze feit, die nochtans van fundamenteel belang is, te verhullen rusten de bestreden beslissingen op een gebrekkige motivering."

Vervolgens vestigen verzoekers de aandacht op de neergelegde documenten. Zij doen gelden:

"Na hun gehoor van 2 oktober 2017 hebben verzoekers het volledige vonnis van het Hooggerechtshof en het vonnis van Hof van Beroep dd 22.12.2016 kunnen bekomen en neerleggen bij het CGVS.

Uit de motivering van de bestreden beslissingen en uit de lezing van de stukken van het administratief dossier blijkt dat verwerende partij deze documenten niet grondig heeft onderzocht. Verzoekers twifelen eraan dat het CGVS deze documenten zelfs heeft gelezen aangezien er geen vertaling werd toegevoegd in het administratief dossier, wat duidelijk niet zorgvuldig genoeg is.

Verzoekers wensen te benadrukken dat het zeer moeilijk is voor hen — vanuit het buitenland — om de strafzaak op de voet te volgen en al de documenten te verzamelen. De verzoeker was voor een lange tijd niet meer in contact met zijn advocaat in Albanië en was in de onmogelijkheid om bijkomende bewijsmateriaal voor te leggen.

Daarnaast verkeerde verzoekers in een zeer precaire en moeilijke situatie. Aangezien hun derde asielaanvraag niet in overweging werd genomen, hadden ze geen gewaarborgde recht op materiële hulp en waren ze verplicht om een procedure in te tekenen bij de arbeidsrechtsbank om sociale hulp te krijgen van het OCMW (zie verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank, stuk 8).

Hun verzoek werd trouwens grondig verklaard door de arbeidsrechtbank op basis van het medische onmogelijkheid van terugkomst waarin Mevrouw H.B. (...) zich bevindt (vonnis van de arbeidsrechtbank, stuk 9).

De neergelegde documenten zijn van uiterst belang, daar zij staven verzoekers' asielaanvraag en het feit dat hij onterecht werd veroordeeld. Uit een aandachtige lezing van de twee vonnissen blijkt dat er elementen zijn die het Hof van Beroep heeft geweigerd of heeft nagelaten in aanmerking te nemen vooraleer te besluiten tot een 22-jaar celstraf, meer bepaald met betrekking tot het getuigschrift van Michelina Xhelo, de voormalige burgemeester van Cërrik."

Verzoekers halen vervolgens een aantal passages aan uit de neergelegde vonnissen en arresten, voorzien deze van een vrije vertaling en concluderen op basis daarvan:

“De getuigschriften van Michelina Xhelo, F.X. (...) en E.B. (...) maakte al deel uit van het dossier toen het Hof van Beroep zijn vrijspraak velde in 2012. In dergelijke omstandigheden is voor de verzoeker geen zins transparent waarom deze keer zijn veroordeling tot 22-jaar celstraf bevestigd werd door het Hof van Beroep. Bij gebreke aan enige redelijke verantwoording kan de verzoeker zijn veroordeling niet aanvaarden en ernstig twijfelen op de door het CGVS beweerde eerlijkheid van het strafproces.

Door de neergelegde vonnissen niet grondig te onderzoeken, alhoewel er pertinente gegevens bevatten die verzoekers' asielrelaas staven, heeft verwerende partij, de bestreden beslissingen niet op afdoende wijze kunnen motiveren.

Deze besluit wordt nog verergerd aangezien Uw Raad de nalatigheid en onzorgvuldigheid van het CGVS al had benadrukt in deze zaak (arrest nr X van 31 juli 2017):

(...)”

Vervolgens herhalen verzoekers dat zij vrezen voor bloedwraak. Zij geven aan:

“De verzoeker wordt schuldig geacht voor de moord van 6 personen en de verwondingen van 16. Het is niet betwistbaar, in de context van Albanië - des te meer in de tijd waar deze feiten hebben plaatsgevonden — dat hij, en zij familieleden, het voorwerp zullen maken van een bloedwraak door de familieleden van de slachtoffers.

In dergelijke omstandigheden zijn er talrijke personen die wraak willen nemen op de verzoeker en zijn familieleden.

Zoals hij aan de raadsman van verzoekers uitlegde, werd E. (...) (de verzoekers' zoon die nog in Albanië verblijft) nog recent het voorwerp van bedreigingen en intimidatie van politieagenten (schrijven dd 22.11.2017, stuk 10):

(...)

De kwestie is dus te weten of verzoekende partij op de bescherming van Albanië kan of, uit inroepen, rekening houdend met alle individuele gegevens van het geval.

Uw Raad weet dat de Albanese overheden niet in staat zijn om een effectieve bescherming te bieden tegen een bloedwraak (zie o.a. arrest in zaak X).

Van een effectieve bescherming zal er geen sprake zijn daar de verzoeker en zijn familieleden als vijanden van de natie beschouwd worden.

De (beperkte) beschermingsmogelijkheden waarover verzoekende partij beschikt dienen bovendien onderzocht worden rekening houdend met de (oneerlijke) strafrechtelijke zaak waarin hij betrokken is.”

Verzoekers concluderen:

“Uit de elementen van het dossier blijkt dat de motivering van de bestreden beslissingen niet afdoende is om te stellen dat verzoekende partij niet het slachtoffer zal zijn van vervolgingen of ernstige schade in Albanië.

Echter blijkt uit een grondige en zorgvuldige analyse van alle elementen van het dossier dat de verzoeker daar het voorwerp maakt van een oneerlijke en partijdige strafproces, en de publieke verklaringen en houdingen van invloedrijke personen in de pers zal leiden tot een situatie waarin privé-actoren het gezin ook bedreigen en vervolgen, zonder dat er enige wil of mogelijkheid bestaat bij de Albanese overheden om aan verzoekende partij een effectieve bescherming te bieden.

Deze lynchpartij waarvan verzoekende partij het slachtoffer is zijn duidelijk verbonden aan zijn politieke overtuigingen en zijn politieke rol in 1997.

De bloedwraak wordt bovendien specifiek gericht wegens het behoren tot een bepaalde sociaalgroep in de zin van de Vluchtelingenconventie, nl verzoekers' familie.

Uit wat voorafgaat moet verzoekende partij als vluchteling worden erkend.

In subsidiaire orde, en aangezien het CGVS de asielaanvraag van verzoekende partij niet zorgvuldig genoeg heeft onderzocht, dient Uw Raad de bestreden beslissingen te vernietigen om bijkomende instructiemaatregelen te bevelen ten aanzien van, inter alia, het volledige cassatievonnis dd 9.12.2015 en het volledige vonnis van het Hof van Beroep dd 22.12.2016 die werden neergelegd.”

2.2. Ter staving van hun betoog, voegen verzoekers de volgende stukken bij hun verzoekschrift:

“3. COI Focus — Beschermingsmogelijkheden van 4 juli 2014;

4. Transparency International, "Fighting corruption is failing in EU accession countries in the western balkans and turkey";

5. GRECO 2014;

6. GRECO 2016;

7. Artikel op VTM nieuws;

8. Verzoekschrift bij de arbeidsrechtbank;

9. Vonnis of de arbeidsrechtbank;

10. Schrijven dd 22.11.2017;”

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekers leggen op 13 februari 2018 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Het gaat om een stuk omtrent het schorsen van het onderzoek naar de ontploffing in zijn café en om een aantal documenten waarmee verzoeker zijn onschuld inzake de gebeurtenissen in 1997 wilt aantonen. Met een aantal van deze stukken werd volgens verzoeker door het Hof van Beroep in Albanië geen rekening gehouden.

Ter terechtzitting worden nog vertalingen neergelegd van documenten bijgebracht bij aanvullende nota van 13 februari 2018.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoekers gewag maken van het (geschonden) recht op een eerlijke administratieve procedure, dient te worden vastgesteld dat zij geen concrete gegevens aanbrengen waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan verder geen vooringenomenheid of gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoekers tonen derhalve niet aan dat zij geen recht zouden hebben gehad op een eerlijke administratieve procedure.

4.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Uit de stukken van het dossier blijkt dat eerste verzoeker op 2 oktober 2017 opnieuw werd gehoord door het CGVS nadat de beslissingen die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen jegens hem en zijn zoon nam in het kader van onderhavige asielaanvraag wegens een gebrekkig onderzoek werden vernietigd bij arrest nr. X van 27 juli 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Uit het betreffende gehoorverslag blijkt dat zowel verzoeker als diens advocaat tijdens dit nieuwe gehoor bij het CGVS aanvoerden dat verzoekers procedure in Albanië niet eerlijk is verlopen (en verloopt).

Het CGVS motiveert dienaangaande in de bestreden beslissing onder meer als volgt:

“U brengt in het kader van uw huidige asielaanvraag, waarin u aangeeft uiteindelijk op 22 december 2016 (onterecht) te zijn veroordeeld, geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de vroegere appreciatie van uw asielverzoek. Gevraagd om concreet aan te tonen hoe uit de vernietiging van uw vrijspraak door het Hoogerechtshof en uit de uiteindelijke veroordeling van 22 december 2016 (waarvan u uiteindelijk ook de vonnissen overmaakte aan het Commissariaat-generaal) objectief kan vastgesteld worden dat u onterecht en ten gevolge van politieke druk bent veroordeeld, bracht u immers

geen concrete, objectieve elementen aan (CGVS, p.6-7). U weerlegde de uitspraken van de rechters louter aan de hand van uw eigen verklaringen (CGVS, p.6-7). Dat u eerder was vrijgesproken kan evenmin weerhouden worden als dergelijk objectief element. Uitspraken van rechters gebeuren immers op basis van de informatie die op het moment van de uitspraak beschikbaar is. Niets sluit uit dat politieel en gerechtelijk onderzoek nadien andere/bijkomende relevante informatie aan het licht heeft gebracht die nopen tot andere conclusies.

(...)

Uw documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw ingediende gerechtelijke stukken staven dat uw vrijspraak werd vernietigd en dat u op 22 december 2016 uiteindelijk werd veroordeeld, maar zij doen geen afbreuk aan de vaststelling dat uit niets blijkt dat u in Albanië geen eerlijke rechtsgang werd/zal worden geboden en dat de politiek de rechtsgang tegen u heeft beïnvloed/zou (kunnen) beïnvloeden.

(...)

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de asielzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van de asielaanvragen (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de asielzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten.

U brengt echter geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.”

Verzoekers volharden er in het onderhavige verzoekschrift in dat de procedure van eerste verzoeker niet eerlijk is verlopen en politiek werd gemanipuleerd. Zij verwijzen daarbij onder meer naar algemene informatie waaruit duidelijk blijkt dat het gerecht in Albanië onderhevig is aan corruptie en politieke invloed. Tevens stellen zij, mits verwijzing naar een aantal vrij vertaalde passages in de neergelegde documenten dat het nieuwe vonnis van het Hof van Beroep, waarbij eerste verzoeker tot een zware straf veroordeeld werd, is gebaseerd op dezelfde elementen en hetzelfde strafdossier als het eerdere vonnis van het Hof van Beroep, waarbij eerste verzoeker werd vrijgesproken. Bovendien voeren verzoekers, onder meer middels de neergelegde nieuwe elementen, aan dat het Hof van Beroep weigerde rekening te houden met een aantal elementen en documenten.

In het kader van het voorgaande, dient te worden vastgesteld dat uit het gehoorverslag van het gehoor bij het CGVS op 2 oktober 2017 blijkt dat er door de ondervrager bij het CGVS aan het einde van het gehoor op werd aangedrongen dat eerste verzoeker met het oog op de beoordeling van zijn asielaanvraag bijkomende stukken zou neerleggen. De ondervrager gaf aan: “*Contacteer uw advocaat in Albanië en vraag of hij wat liggen heeft van dat cassatievonnis en of hij het volledige vonnis van 22.12.2016 heeft en de documenten van de aanvraag tot heropening. U heeft 5 dagen om dat over te maken*” (p.9)”.

Waar in de bestreden beslissingen uitdrukkelijk wordt verwezen naar de op verzoekers rustende bewijslast, blijkt uit het in het administratief dossier opgenomen e-mail- en telefoonverkeer tussen de advocaat van verzoekers en het CGVS dat verzoekers, naar aanleiding van voormelde vraag vanwege de ondervrager, het nodige hebben gedaan om bijkomende stukken te bekomen en neer te leggen. Op 9 oktober 2017 werd er door verzoekers hun advocaat aan het CGVS een link overgemaakt met zowel het volledige cassatievonnis als het vonnis van het Hof van Beroep van 22 december 2016. Op 18 oktober 2017 werd er door het CGVS aan de advocaat van verzoekers telefonisch medegedeeld dat de link niet langer de voormelde documenten bevatte. Tijdens dit telefoongesprek werd er andermaal op aangedrongen om deze documenten (opnieuw) over te maken. Op 20 oktober 2017 verzocht het CGVS, deze keer per e-mail, nogmaals aan (de advocaat van) verzoekers om voornoemde documenten (opnieuw) over te maken. Uit de e-mail die de advocaat van verzoekers vervolgens verstuurde, de datum van neerlegging op de map ‘documenten’ in het administratief dossier van eerste verzoeker en de inhoud van de bestreden beslissingen, blijkt dat verzoekers de gevraagde documenten in navolging van de vraag vanwege het CGVS afdrukten en op 24 oktober 2017 neerlegden bij het CGVS. Het gaat daarbij om een cassatievonnis van 9 december 2015 dat 87 bladzijden telt en om een arrest van het Hof van Beroep van 22 december 2016 dat 103 bladzijden telt.

Vervolgens werden de heden aangevochten beslissingen verstuurd, en dit reeds twee dagen nadat de voormelde documenten door de advocaat van verzoeker aan het CGVS werden overgemaakt. Uit het dossier blijkt niet dat het CGVS deze, nochtans door het CGVS zelf opgevraagde, stukken zou hebben

laten vertalen, noch dat aan verzoeker om een vertaling zou zijn gevraagd of de kans zou zijn geboden om zulke vertaling neer te leggen. Het dossier bevat zulke vertaling dan ook niet.

Waar in de bestreden beslissingen, zoals reeds hoger werd aangegeven, gemotiveerd wordt dat (i) verzoekers de uitspraken van de rechters louter aan de hand van de verklaringen van eerste verzoeker zouden weerleggen; (ii) niets uitsluit dat politieel en gerechtelijk onderzoek na de initiële vrijspraak andere/bijkomende relevante informatie aan het licht heeft gebracht die noopt tot andere conclusies; (iii) uit niets blijkt dat eerste verzoeker in Albanië geen eerlijke rechtsgang genoot of zal kunnen genieten, noch dat de politiek de rechtsgang tegen hem heeft beïnvloed of zou kunnen beïnvloeden; (iv) de neergelegde documenten de gedane vaststellingen niet kunnen wijzigen, dient aldus te worden vastgesteld dat deze motieven geen steun vinden in het dossier.

De jegens eerste verzoeker ingeleide en nog lopende strafprocedure in Albanië maakt de kern van onderhavige asielaanvraag uit. Partijen (verzoekers en verweerder) nemen over het al dan niet eerlijke verloop en de mogelijke politieke beïnvloeding van deze procedure een uiteenlopend standpunt in. Gezien de Raad *in casu* de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om hierover een oordeel te vellen.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 oktober 2017 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT